

TRIBUNA

REDACȚIA

Arad, Deák Ferencz-u. Nr. 20.

ABONAMENTUL

pentru Anstro-Ungaria:
 12 An ... 20 cor.
 6 An ... 10 cor.
 3 An ... 5 cor.
 o lună ... 2 cor.
 Nr. de Duminică pe an 4 cor.
 Abon. România și străinătate pe an
 40 franci.
 Manuscrise nu se înapăză.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deák Ferencz-u. Nr. 20.

CONDICIILE

Se va plăti în avans prima parte a
 abonamentului și se va plăti în avans
 costul de publicare a articolelor.

Alte abonații și condiții de abonament
 se vor găsi în numărul din Arad.

Prețurile pentru arca și costurile
 de transport se vor plăti în avans.

Adresa pentru arca și costurile
 de transport se vor plăti în avans.

Viena și Kossuthiștii.

(*) Se spune că la Viena e mare spaima în cauza ishândei kossuthiștilor la alegeri. Credem.

De cât un lucru: cauza acestei victorii este în primul loc — Viena.

Sunt adică două-zeci de ani de când nărele nostru publicist Ioan Slavici susținea în «Tribuna» din Sibiu că toți Ungurii sunt — kossuthiști. Numai rolurile lor sunt împărțite. Cel mai diplomat — haid să le aplicăm acest calificativ, deplasat poate când vorba e de Unguri — fac pe curțizanii cari combat pe aderenții «sfântului bătrân» dela Turino...

În realitate s'a dovedit însă de câteva ori, că guvernul maghiar alcătuit pe bazele transacțiunii dela 1867 se înțelege în toate de minune, cu opoziția, 48-tistă.

Coloanele de prin acei ani ai «Tribunei» sunt pline cu dovezi în privința asta.

Să ne aducem numai aminte: oare în timpul legilor politico-bisericești însuși guvernul maghiar nu cu o scrisoare alături Kossuth făcea propaganda cea mai strâșnică? Și peste tot: nu partidul kossuthist a fost și este, care pe d'oparte determină aducerea proiectelor de legi ear pe de altă parte înțără cele ce nu-i plac?...

Cei dela Viena, fie că n'au observat aceasta, fie că au observat, dar n'aveau ce face, destul că între Unguri curentul kossuthist s'a întărit sub patronajul guvernelor.

Ear naționalitățile, singurele cari puteau fi stavilă puhoiului șovinist, au fost tot mai mult date la o parte. Poate, că și politica noastră nenorocită din trecut a contribuit la asta. Fapt e însă, că întreaga stăruință a «Tribunei» condusă de Slavici n'a fost apreciată la Viena, ci șovinismul a continuat să terorizeze nu numai naționalitățile, ci în cele din urmă — Viena.

Fost-a, doar, steag împărătesc negrugalben țărît prin noroiu în Ungaria, ear imnul imperial primit cu fluierături și huiduieli... Guvernelor maghiare nu li-s'a întâmplat însă nimic, ci promiscuitatea între ele și kossuthiști a continuat până-ce, în sfârșit, M. Sa și-a găsit un consilier care n'a vrut, ori cu care kossuthiștii n'au vrut să întreprină legătură clandestine.

Pe acest guvern apoi l'a și măturat opinia publică maghiară. Tisza a rămas adică în minoritate la alegerile din zilele acestea, ear viitorul prim-ministru, contele Andrassy, a fost însărcinat de M. Sa mai presus de toate cu misiunea să trateze cu celelalte partide. Partid de guvern, majoritate, nu există adică, ci viitorul prim-ministru este la discreția lui — Kossuth Ferencz, șeful celui mai tare partid maghiar.

Ear dacă, peste tot, există azi în țeară un partid, care stă pe baza transacțiunii dela 1867, asta numai grație — naționalităților: dintre cei 151 deputați liberali aleși zilele acestea, numai 11 reprezintă cercuri

maghiare; ceilalți 140 au fost aleși în cercuri locuite de naționalități.

Cercurile ungurești au ales numai kossuthiști.

Adevărat, că grație numai neputinței noastre au reușit cei 140 guvernamentali să se aleagă printre Români, Sirbi, Slovaci și Germani.

Vorba e că dacă întreaga țară ar fi locuită numai de unguri, viitorul guvern ar proclama desfacerea transacțiunii dela 1867, desființarea armatei comune și cel mult dacă s'ar îndura să primească a sta de vorbă cu Viena pe baza uniunii personale.

Eată unde au ajuns lucrurile în urma lipsei de energie a Vienei.

Naționalitățile au fost aservite.

Cătuș lui Tisza, incontestabil omul curții, i-s'a dat pe mâna să ne trateze cum îi vine la socotală. Nu am și văzut astfel dati pradă molohului șovinist lui Berzevici!

S'a ajuns astfel la o situație care negliștește zilele de bărbătește ale monarhului, care poate să însemneze nu numai o criza de guvern și de partid, ci chiar să aducă după sine schimbare de sistem.

Cum se vor desfășura lucrurile, vom vedea.

Cei dela Viena nu prea au însă drept de a se plânge: în primul rînd ei au contribuit ca aici s'ajungă lucrurile.

Și teamă ne e, că nici după lovitura ce li-s'a aplicat cu prilejul acestor alegeri, nu vor avea curajiu să înfrunte bărbătește primejdia, luptând încontra ei, ci ear vor cădea la învoială, și cedărilor de până acum li-se va mai adăoga un lanț.

Asta ar fi calea cea mai sigură spre realizarea cât mai repede a întreg idealului kossuthiștilor.

Mandatul ministrului președinte. Opoziția aliată din cercul IV din Budapesta a ținut Vineri sfat în afacerea petițiunii ministrului președinte Tisza. Președintele a anunțat, că contele Andrassy Gyula nu dorește atacarea mandatului contelui Tisza și roagă pe alegători să renunțe și dinșil la acest plan. Conferența după o desbatere mai lungă a hotărît totuși să petiționeze, pentru-că s'a ivit foarte multe cazuri de invalidare, acărur tănuire n'ar fi compatibilă nici cu moralitatea publică. Inafară de petițiune, vor face mai multe arătări penale împotriva violărilor de lege. După aceea s'a adunat prin subscripție cauziunea necesară pentru petiționare.

Catolicismul maghiar.

În numărul din 19 Ianuarie st. v. al «Tribunei» a apărut un articol intitulat «Catolicismul în politică», scris — după mărturisirea autorului — de un ortodox. În acest articol se sbiciuiește după cuviință purtarea clerului catolic maghiar și în special archișovinistul ce azi stă în fruntea aceluși cler din privilegiul alegerilor dietale.

Acel archișovinism pe lângă maghiarii rom. cat. mai stăpânește și un mare număr de Slovaci în așa numitul vicariat al Tyrnaviei.

Un adevărat păstor sufletesc — așa cum îl contemplează Dumnezeuiescul Mântuitor — de-o potrivă trebuie să-și iubească pe fii săi, de ori ce condiție ar fi. Prin purtarea sa numitul cardinal-primat (nu «primat papal») numai semne de dragoste n'a dat față de fiii săi sufletesți Slovaci.

Cam așa se poartă mai toți prelații maghiari catolici și din purtarea lor reiese într'adevăr că ei mai mult preț pun pe maghiarism, decât pe catolicism.

E mult superioară, e mult mai despotă de patimi circulară ce a dat-o din privilegiul alegerilor luminatul episcop al Transilvaniei, contele Majláth. El ca un adevărat păstor sufletesc, se adresează sufletelor, îndemnând pe poporeni să voteze numai și numai după conștiință.

Iar primatele dela Strigoniu ce stă în fruntea maghiarilor catolici prin purtarea sa lovește direct în conștiința poporenilor săi, îndemnându-i să-și calce pe conștiință.

De însă împrejurarea asta m'a îndemnat să iau conștientă în mână, pentru-că la unii din ei ce avem în vedere că sunt catolici maghiari?

Nu. Asta am făcut-o provocat de scriitorul aceluși articol (firește nu provocare personală) care la sfârșitul articolului aduce în legătură ceriul cu pământul — biserica gr. cat. română, cu cea romano catolică maghiară.

«Mai avem și noi — zice ortodoxul autor al articolului — o chestie delicată cu catolicismul, chestia gr. catolicilor, pe cari acum vor să-i absoarbă cu totul în autonomia bisericii rom. catolice».

E adevărat că biserica noastră are mult a se lupta cu tendințele de contopire ale catolicilor maghiari, de-ocamdată însă făcând autor o scurtă reprivire în istoricul acestei chestii și-l asigură că din purtarea deamă și din declarațiile întregului cler rom. gr. cat. — că biserica noastră numai ca biserică independentă de cea cat. maghiară va exista; și că noi mai bucuroși ne dăm viața decât să ne contopim în organismul autonom al bisericii maghiare.

Și dacă poate în sinul clerului nostru s'ar afla vr'un individ (pentru-că în sinul mirenilor nu se află) care să dorească nimicirea autonomiei bisericii noastre și contopirea ei cu cea maghiară, — acela nu-i vrednic de patrafirul, ce-l poartă și de prescura ce o mănâncă. Din câte-va cazuri însă nu-i permis să facem concluzii generale. Nu observă oare dl autor că astfel de indivizi sunt luați mereu peste picior de însași presa gr. cat.? De ce dar atâta temere?

Ce privește chestia vicarului Mangra, mărturisesc că nu o cunosc pe deplin. Totuși, mi-se pare că nu presa gr. cat. a fost aceea care a «scornit» cele zise despre părintele Mangra.

Despre episcopul Radu dela dl autor am auzit mai întâi că și-ar fi pus candidat guvernamental pe Buteanu.

În cazul acesta să-și aducă aminte Escelenta sa că el nu e episcopul guvernului ci al Românilor, și că chemarea lui e să promoveze binele sufletesc al acestora, ear' nu să se facă mameluc al guvernului.

Zice mai departe dl autor că «teza predilectă debitată de greco-catolicii e: *mai înainte catolici, apoi Români!*»!

Ei bine, spună-mi dl autor un singur moment din viața politică a Românilor, în care să fi ieșit la iveală pe planul atât catolicitatea noastră! Spună-mi un singur act politic zădărnicit de interesele confesionale ale gr.-catolicilor!

Poate-i vine greu dacă noi în păstoriarea sufletelor, întru promovarea binelui sufletesc al credincioșilor folosim mijloace care la prima privire s'ar părea străine de ritul nostru?

Ase-ar fi de pildă *misiunile populare*, care au bucată de vreme s'au introdus în țara noastră și care au fost boicotate de partea a presei române ca unele inovări care rănesc ritul orientat. Nu știu cum să se poată spune că nu di autor din ce constau misiunile acestea, dacă însă nu cunoaște, poate că nu va lua parte la misiunile ce se vor desfășura precum sunt informat — în Die Zeit — în anul jului în Paresiml, și-l asigur că va avea convicția că acelea nu numai că nu sunt răscălitul, ci aduc cele mai mari foloase pentru poporul credincios. Doar' preșteriturisirile, împărtășirea cu sf. Eucharistie și cântarea cinstului Paraclis — sunt contrare ritului nostru? Oare să nu fie permis *ori-când* a îndeplini aceste ofiții sacre care promovează *magis* — de frica sa — curățenia ritului?

Ori doar' catolicismul nostru ar sta în aceea că nu îndeplinim ofiții sacre la oaltă cu frații gr.-or.? În cazul acesta aducă-și aminte de chestia sfințirii Casei naționale și de modul în care s'a rezolvat aceea chestie.

Ear' dacă dl autor mai are și alte dovezi din care să reiese hipercatolicitatea noastră, aducă-mi-le înainte, bucuros îi stau la dispoziție.

Alăta însă îl pot spune și eu că interesele confesionale dispar fiind vorba de

chestii naționale, ear' fiind vorba de binele sufletesc al credincioșilor — numai și numai în cazul acesta, dispar ori-ce alte interese față de interesele confesionale.

Eu cred că purtarea clerului nostru înalt față cu proiectul lui Berzeviczy e o dovadă destul de clară despre naționalismul de care sunt conduși prelații noștri peste tot — și dacă mai este câte unul care nu-și face datorința acela *nu e biserica gr.-cat*

Ce-i drept, înainte de alegeți ar fi fost bine dacă și ei ar fi urmat pilda episcopului Majláth și ar fi îndemnat preoțimea să sprijinească alegerea acelor candidați, care vor lupta împotriva proiectului urgisit alui Berzeviczy. Și dacă nu s'a făcut din nici o parte, poate scurțimea timpului a fost cauza și faptul că alegerile astea ne-au aflat cam nepregătiți.

Și ca să isprăvesc, o singură observare mai am de făcut dlui autor: *noi Români nu suntem și nici vom fi vreodată membri bisericei catolice maghiarizatoare!*

Blaaj.

Teodor Lazăr.

Kossuthiștii din Chișineu.

Se știe că la alegerea din Arad, mulțime de alegători Români au votat cu Barabás. Erau ademniți de corțeșii acestuia, că neavând Români în Arad *candidat* național să voteze și dinși în *contra* guvernului, care și pe Români îl asuprește. Mulțime de Români au primit resonul acesta și în chipul acesta a fost posibilă învingerea lui Barabás în Arad.

Dar' iată că s'a întors lucrul.

Barabás și căpeteniile kossuthiștilor din Arad și din cercul Chișineului în frunte cu vestitul Lázár Zourd, care mereu ne îmbia pacturi la comitat, indeamnă acum pe toți kossuthiștii de acolo să *voteze pe guvern* și la nici un caz pe Russu Șirianu.

Români! Înțelegeți voi aceasta? Vă mai trebuie dovadă de sinceritatea lor?

Au fost bune voturile Românilor în Arad ca să trântescă guvernul, dar' în Chișineu e bun guvernul!?

Asta-i sinceritatea și tovarășia kossuthiștă.

Însemnați-vă bine fraților Români pretulindenea și luați învățătură din cazul acesta, care ne arată mai bine ca ori-ce, riseismul lor.

ELECTORALE.

Despre alegerea de deputat, despre alegătorii în mână și purtarea acestor din urma în cercul Becicherecul-mic.

Naainte de alegere :

Dieta se disolvase. Trezitu-s'au atunci Români. Și s'au trezit și cei 1400 alegători în mână din 15 comune curat românești și vreo 100 Sârbi din cei 2350 alegători ai cercului Becicherecul mic, constător cu totul din 19 comune.

În preajma alegerii împrejurările, ba toată alegerea li-s'a părut obștei mai momentuoasă decât altădată, momentul de alegere li-s'a părut banilor noștri bătrâni decisător asupra soarelui noastre viitoare; cei drepti la inimă au și convenit în fieste-care comună ca să se sfătuiască asupra candidaturii, de astă-dată! Doi s'au arătat. Dar ei pe care să-l alegă? Cine le știe mai bine durerile lor? În cine au ei mai mare încredere? Cu cine să pot ei mai bine înțelege?

Nu-i bun nici unul, nici celalalt? Ce să facă?

Și ca din trăsnet, Un cuvânt li-s'a șoptit din ceri la toți, odată: Dr. George Adam!

Acesta e omul nostru, acesta e fratele nostru. Acesta e copilul nostru! Acesta e sufletul nostru!

Ma' gândeți până la alegere! Si deputatul alegătorilor din toate părțile a alergat la iubitul lor designat cu rugările, să primească candidatura, cu program național, spre a-și folosi puterile sale întru apărarea drepturilor celor mai naturale a naționalității românești.

Dr. George Adam, un om tânăr, energic, ten, Român neaș nici un răzleac a avut dorința poporului. A știut să ia un pas foarte riscat. Dar văzând dorința generală care îl mers până la capăt văzând că preoții sunt întru popor și întru preoții cu poporul său, și întru Auzita-i d-le protopop!

Și candidatul iubit a și plecat în cer. Să fi văzut, căldura, înțărca adăbrată, înțărca și părintească cu care a fost primit în fieste care comună, să fi văzut pe Girobani, Mosonișeni, Șagheni, pe cei St. Mihai etc. etc., au eșit toți cu mic cu mare, tineri; bătrâni, cu preotul lor în frunte; ca să-i întindă mâna lor frățească, să-i spună mult în bitul lor candidat, din inimă curată românească, cel mai sincer și mai dulce bine al vieții! Să fi văzut protopope Putici...

Viitorul apropiat al Rusiei.

Cu motto: Ave Cesar! profesorul M. von Reusner (Berlin) publică în Die Zeit, sub titlul de mai sus, următoarele:

Criza din Rusia merge repede spre desnodământ. În orbirea-i nebună, țarul își manifestă din nou în fie-care zi hotărârea de a nu ceda și de a apăra regimul absolutist. Dacă nu azi, mâine însă va izbucni catastrofa, care va rescoldi adincurile vijelioase ale mâine: populare și cu o lovitură va arunca la o parte întreagă murdărie și toată rușinea ce de veacuri s'a putut grămădi peste puternicul organism al poporului rus. Fără voie, cu o curiozitate dureroasă, se îndreaptă ochii tuturor spre răsărit, acolo unde a început drama istorică și fie-care privește încordat în aurora neguroasă a mișcării revoluționare, și se întrebă: În ce chip se va desfășura această mișcare teribilă, fatală și inevitabilă? Cum se va întâmpla această prăbușire uriașă a unui regim de stat învechit? Când se vor da primele lovituri ale voinței poporului redășteptat? Când se va da prima lovitură care să spargă coiful bine înțepenit al Leviathanului războinic și biurocratic? Vom încerca, pe baza ultimelor evenimente, a arăta câte-va puncte din situația țarismului, în contra căruia este îndreptată poate armata revoluționară: vom să încercăm a arăta unele linii tactice care pornesc din diferite părți și care au o singură țintă: dărîmarea absolutizmului.

Înainte de toate relevăm, deplina posibilitate a unei revoluții dinastice la palat. Nu trebuie să se uite că împăratul Nicolae II nu po-

sedă forța brutală a părintelui său și că el n'a putut nici odată să stăvilească extrema desfășurare a conflictelor și certelor de partid dintre membrii dinastiei. În aceste cercuri se dă de multă vreme lupta între aripa dreaptă și cea stângă, între partidul despotizmului patriarcal în frunte cu împărăteasa văduvă, și între acela al absolutizmului polițienesc pe care îl favorizează țarul și soția sa. Tendința culturală și liberală ce s'a manifestat în linia mare ducală a „Constantinilor“ mai multor generațiuni, a dispărut de mult.

Deja sub Sipiagin, ultimul descendent al acestei case, marele principe Constantin Constantinovici, a fost ofensat în mod public ca președinte al academiei de științe și... nu numai că a trebuit să se facă bolnav și să încaseze otensă ce i-se adusese, dar pe de asupra să continue a păstra funcția de președinte. Și atingerea adusă onoarei marelui principe n'a fost de loc mică. Constantin propusese, anume, ca Gorki să fie primit membru de onoare al academiei, dar ministrul poliției din propria sa putere și contra legii a șters pe noul academician din lista membrilor și, fără să anunțe despre aceasta academia, a comunicat știrea anonim prin ziare — iar marele principe a trebuit să înghită toate acestea... Pe vremuri se formaseră legende întregi despre bărbăția și sentimentele liberale ale lui Constantin Nicolaievici, acest „unchi roșu“ în familia Romanov, care cu spiritul său ar fi dominat întreaga flotă rusă și pe vechii ei eroi venerați. Decât, repetăm, tradiția aceasta a dispărut acum: Romanovii „roșii“ nu mai există.

Cu atât mai mult s'a dezvoltat antagonismul intereselor dinastice pur personale în sfîrul

partidelor „patriarhale“ și „polițienesci“ dela curtea împărătească mamă, care stă în fruntea reacțiunii patriarhale, nu se poate mângăia nici până acum de moartea „țarului țarilor“ și, ca și Pobeda noszev, vede cauza răului întreg în faptul că pe tron nu mai stă un om cu voință puternică și cu pumn de fier, care să țină în mâinile sale curtea pe ministri și armata, oferind astfel poporului praveștea unei puteri strașnice dar și milostive. S'incercat în diferite rânduri ca Nicolae II să fi declarat bolnav și să fie ridicat pe tron Mihail de oare ce acesta părea mamei o natură puternică, hotărâtă, ne tins de vre-o influență străicăcioasă, liber de ezități interne; dar încercările se izbîră de rezistența vie a tinerii împărăteșe și a țarului care voiesc să vadă și ori-ce preț pe copiii lor pe tronul Rusiei. E totu de necrezut cât de departe a ajuns dușmănia între aceste două partide rivale; și de oare ce fie-care partid numără mulți aderenți în cercurile superioare ale societății și din cauza poziției lor înalte dispun de mijloace colosale mari deosebite. Așa de exemplu — s'a istorisit în cercurile curții — înainte de nașterea lui Alexei moștenitorul tronului, partidul țarinei Alexandrine făcea planul să schimbe succesiunea la tron în favoarea fetelor lui Nicolae II și în chipul acesta să înălțare pe Mihail dela această succesiune. Cercarea însă n'a reușit. Nașterea lui Alexei făcut planul de prisos; dar până acum încă, numai curtea, ci însăși garda sunt împărțite în două tabere vrăjmașe, astfel că împărăteasa Maria ca și împărăteasa Alexandra și au regimurile lor favorite.

(Va urma.)

Ce ce nu ai fost de față! De ce ți-ai făcut și păcatul acesta de nu te-ai prezentat la o astfel de ocaziune? Pe când numai o primire dintre acestea ți-ar fi fost destulă ca să te scârbești de toate faptele tale, ți-ar fi fost destul ca să ți-se deslege și despedece limba împedecată cu atâta mere, mere de-a lui Iuda; ți-ar fi fost destul ca să ți-se spele buzele tale unse cu atâta unsoare murdară, spre a împărți poruncele acelea și mai murdare! Ți-ar fi fost destul spre a-ți ilumina mintea, căci dacă ți-s-a încredințat — din nefericire — conducerea bisericii și școlii noastre, pe care noi de jaluzi suntem, să te abați de pe drumul rătăcit, și să apuci o altă cărare, cărarea pe care ți-a designat-o poporul; să le conduci cele încredințate tot așa de bine, ca strămoșii noștri, și să le predai succesorului tău tot așa de tari, pe cât le-ai primit dela antecesorii tăi.

In rînd de alegere. Falnici s'au așezat 1400 Români și 100 Sârbi cei 420 alegători cari cu barbăție românească, cu inimă dreaptă au curs a-și da votul lor designatului lor iubit!

Unde au fost ceilalți?

Ce au făcut ceilalți?

Din 18 preoți români, numai 2 s'au arătat între cei 420. Acești doi au și curs a să pune în fruntea cetei lor atât de fidele!

Dar unde au dispărut ceilalți preoți!?

Votarea se începe.

Protopopule Puțici! Rușine ce am văzut apoi!

Toate comunele străine (Nemți, Unguri) cu preoții lor în frunte! De drag să te uiti la ei, cum merg a-și da votul alesului lor!

Dar la noi ce să vezi!?

Toți unși pela buze cu protopopul Puțici, cu zama de papricaș, dar cu belciug pe nas, amărîți, năcăjiți, muștrați adînc de conștiința lor, cu capetele aplecate, ca vitele bătute și de Dumnezeu în care ascunși, cu capetele și mâi aplecate de greutatea barbelor lor muiate în zama din papricașul atât de rușinos.

Ba încă n rușine, — care te-a revoltat până la extrem — te-a cuprins, când ai avut ocaziunea nefericită a vedea și aceea, că din câte un sat ca Girocul, Medveșul, Parța, St. Mihaiul ș. a., poporul întreg fără păstori, conduși numai de mintea lor sănătoasă, a curs a da votul lor iubitului lor candidat, Dr. George Adam, ear preoții lor singuri, mănjiți cum nu îți poți închipui, cu capetele adînc aplecate, au mers a-și da votul lor contra candidatului atât de bine ales din partea poporului.

Să înțelege, că mireni mai credincioși bisericii, școlii și limbii lor, decât acești preoți, scurt i-a și tras pe preoții lor rătăciți la răspundere, cari apoi ne mai putând rezista interrelațiilor aspre au răspuns strivîți în pământ:

Așa ni-e porunca!

Protopopule Puțici! Auzita! Și cu aceasta i-ai mai mănjit numele-ți deja atât de mănjit!

Fie-ți pomana, și numele tău cuvântat!

Resultatul moral însă cei 421 ABIIQ o și falici alegători totuși l'au ajuns. Că nu au fost legători, cari cu atâta mândrie, cu atâta fală și pronunțat la darea votului numele candidatului lor, ca aderenți fideli de toată încrederea lui Dr. George Adam!

Au știut-o acești 420 că au de a lupta — i afară de mișeliile acelor preoți slabi, au fost reparați la toate greutățile, și pedecile puse în diferite părți, oameal, șarlatani, mincinoși i autorități, dar ei totuși s'au ținut orbi și cu oată încrederea de iubitul lor candidat, a cărui alnică devisă la șarlataniile, minciunile, mafiatiunile și suspiciunile cele mai grosolane acute din partea celor contra interesați — că decă ar pacta numai cu partidul, sau ceeaialtă, ară de a avea candidatului lor scop serios, —

„Mă lupta mai departe până n capăt, măcar să știu că până n ziua de alegere și otare, tot pe cuie am de a pași, și măcar să știu că în iad mă vor trimite contrarii, că știu i voi și acolo mă veți urma!“

Și fală celor 420, — dar nu preoților (fară de cei doi), și nu protopopului, că rezultatul moral splendid a fost!

Și dacă am căzut fraților credincioși, nu-i rușinea voastră.

Dar voi preoților rătăciți, împreună cu scumpul vostru protopop, să nu vă mirați, dacă bietul mirean, când veți ajunge în fața lui, să înhoalbe privindu-vă în față, ca și la acel, ce cumpără pe sate la dîrză și pene de ghisca, și dacă acești mireni cinstiți să și tem de voi, ca și de acești neguțători renumiți!

Spre orientare.

În cercul electoral Becicherecul mic ajungând eu cele mai puține voturi a rămas în balotagiu Carol Mayer (liberal) și Franz Steiner (kossuthist).

Alegerea între aceștia doi va fi în 10 l. c. Ca apucături dela alegeri partidul lui Steiner a dat vestea că în cerc eu aș fi autorizat pe alegătorii mei, ca acuma să voteze cu Steiner, ba că a-și fi promis, că voi umbra în interesul lui Steiner și în cerc.

Aceștia sunt scornituri, căci eu la toți alegătorii mei cari m'a întrebat le-am spus și pe cea care acestea le-o spun, că de oarece programul nostru nostru național pentru care am luptat, e în partea sa cea mai esențială contrar atât programului liberal cât și kossuthist, aderenții programului național decă foștii alegătorii mei nu pot vota acum nici cu unul, din candidații rămași în balotagiu. Dr. George Adam.

D'ALE ALEGERILOR.

Alegere-balotagiu în Chișineu.

În întreaga țara a stărnit mare neplăcere împrejurarea, că Tisza István nu a fost apiecat a aștepta zilele calde de vară, ei contrindu-se cu minusul pronunțat al temperaturii și buzurnarelor deputatești, fără să mai aștepte cei cinci ani a alungat acasă pe deputații, cari numai acasă n'ar fi voit să meargă.

Unele elemente ale publicului alegător însă cu mare hevrika au primit alegerile timpurii, fiind-că puteau spera nițic șeft acum, când afa-cerile ș'asa merg rău. Troană, ori influența o suferă omul, dacă are bani pentru leacuri.

Economisții entusiști ai cercului Chișineu au cvinternu, fiind-că au fericeire să mai poată alege odată. Fost-a mare bucurie în Izrail, vreau să zic în Chișineu. Cine învinge nu impoartă, vorba e, ca să fie alegere.

Dar, vai! Soartea vitrigă a nimicit și asta, una din cele mai frumoase speranțe. Comitetul central al Aradului a scris alegerea pe zi de Sâmbăta. Comuna bisericăscă izrailită a protestat contra acestui fapt; Jidanul nu-și da votul său Sâmbăta. Ne-am uitat în cronică tuturor alegerilor, ș'am văzut creștini votând în zi de sârbătoare. Care să fie deci pricina la Jidan? Desfacem talmudul și cetim:

„Jidanului ortodox îi e oprit a primi bani în ziua Sâmbetei“.

Adunări electorale.

Arad, 6 Februarie n.

Fi voi în stare în haina vorbeii să îmbrac atât de multe și felurite emoții? Și lucrul s'ar cuveni, căci am vedea, că de mareș e Românul în deșteptarea sa.

Ș'apoi încă ceva: e așa de frumos, când Românul s'a deșteptat, revine la inteligența sa naturală, la duhul său de om înțelept și se simte mai mult Român. D'aceea e frumos, e o plăcere nespūsă să auzi, să vezi un țaran d'al nostru deșteptat. Vă mărturisesc sincer: eu l'am îndrăgit cu totul, simt trebuința să-l ascult, să-l văd. Asta m'a și îndemnat să însoțesc pe fruntașii noștri în Nădab, Socodor.

Primiriile fură strălucite. În Nădab un banderiu imponent în frunte cu iuristul Adrian Popescu. Era atâta entuziasm, că părea transportat în regiuni divine. Dl Drăgan a vorbit așa frumos și cuminle. Far răspunsul iubitului nostru candidat dl Russu trezi lacrimi de însuflețire și speranță.

Bradul, frate cu Românul, fu simbolul cel mai ales: nici când nu vestejește! Dl Crainic, când a predat ramura de brad, a simbolizat înviagerea noastră: a predat încrederea nestrămutată a Românilor față de iubitul nostru candidat.

Mergem la dl preot Muscan, de unde cu mare însuflețire pornim spre locul de adunare. Adunarea ceva mareș! Dl Russu Șirianu a electrisat sufletele cu vorbirea sa. Pline de înțelepciune fură vorbele rostite de țaranii fruntași N. Lăzărescu și Iova Amar!

D'aici la Socodor. Mic și mare. toți ne întâmpinară în frunte cu harnicul preot dl Aurel Varga. Nici când nu voi uita însuflețirea, câtă a fost aici. Vorbirile d-lor Veliciu, Russu, dr. St. Pop, dr. I. Suci, preotului Varga fură ascultate cu evlavie.

Și când mă gândesc la imposantele adunări, la marea de însuflețire, ce am văzut când mă gândesc ș'am esperiat, că avem acolo preoți harnici și fruntași cu mintea deschisă, eu no-mi pot închipui puț de Român, ce ar vota cu străinul. Învingerea noastră e sigură. Trăiască candidatul nostru dl Ioan Russu Șirianu! Rap.

Alegerea din cercul Părdány.

Afară de cele întâmplat cu candidații noștri, sunt de mare însemnătate pentru noi și întâmplările în jurul acelor alegeri, unde au pășit confrății noștri sârbi și slovaci.

Am vestit deja că sârbilor și slovacilor le-a succes a alege numai câte un singur deputat naționalist. Un fapt foarte întristător acesta, mai cu seamă când luăm în considerare, că și Slovacii numai în comitatul Baci-Bodrogh au putut alege unicul lor deputat, unde numai câte-va coloni slovacești sa află, până când în Ungaria de Nord, locuită de o populație slovacă peste 2 milioane, — nici un singur deputat naționalist nu a putut reuși.

Se vor fi comis nedreptăți nemași pomenite, dar vor fi fost și pe acolo păcate, cari și pe la noi au ieșit în abundență la lumina zilei.

Date amărunte nu ne-au sosit din toate părțile, dăm însă loc mai la vale celor întâmplate într'un cerc apropiat de noi, unde a pășit un fruntaș a partidului sârb-radical, amicul nostru Dr. Branco Ilici, cu care am conlucrat mult în jurul convocării conferințelor noastre.

În cercul acesta alegătorii români și sârbi sunt în majoritate. Atât noi, cât și sârbi avem aci popor foarte luminat, mare parte și materialmente bine situat, conducători până acum fără prihană. Candidatul naționalist a fost primit cu o rară însuflețire, așa, că țineam de sigură izbânda.

Dar altcum s'a întâmplat!

Slugărnicia, egoismul, lașitatea, iubirea arginților, noroiul îngrămătit de atâți ani, toate, și-au dat mână de ajutor și s'au năpustit spre a stinge focul sacru, care cu o putere elementară a răpit cu sine poporul setos de viață națională. Deputatul național a avut să lupte cu toate urmările rele ale unui sistem păcătos și distrugător. Căci marea parte a alegătorilor la început nici a închipui nu își putea, cum să poată cine-va pași de candidat, fără a uda cât de cât gâtul sac al „scumpilor“ săi alegători!

Și dela început s'a ales neghina din graț. Activitatea ne-a dat prilej să ne cunoaștem unii pe alții, să cunoaștem pe aceia, cari dându-se coadă de topor în mâna partidelor contrare și-au vândut neamul și au aras asupra lor disprețul binemeritat a neamului lor.

Fiind vorba de alegerea din Părdány, (com. Torontal), ne-a ajuns rușinea neînchipuită, că nici un preot ori învățător român nu și-a dat votul candidatului național, ba din contră: afară de tinărul preot din Cebza, toți au votat contra programului național. Părintele tinăr din Cebza a cutezat (!) să rămână acasă.

Numai un singur preot și învățător s'a aflat, cari să primească bărbătește pe candidatul național; păcat numai, că fiind ambii oameni noi veniți, nu au avut vot. Registrăm cu deosebită plăcere numele părintelui Vașian și a învățătorului substituit Vlădica din Bobda; adevărații bărbați, cari nu s'au lasat terorizați de nimenea. Spriginiți de harnicul proprietar H. Petrovicu au adunat sub steagul naționalii alegători a căror nume în lipsă de spaț nu-l putem publica după merit.

Corteș guvernamental pentru măsură scandalos a fost învățătorul din Fény, Procopiu Simion, care de săptămâni de zile nu ține prelegere, sub pretext, că scumpa-i sănătate ar fi zdruncinată. Spre a corteși a putut de aceea alerga în cele mai îndepărtate comune românești.

Preotul acestei comune Nicolae Popa n'ar lua în nume de rău dacă nu am aminti, că și D-Sa a votat cu guvernul, ținând și vorbiri de corteș chiar în școala confesională contra naționaliștilor pentru candidatul guvernamental. Atragem atenția Ven. Conzistor căci acest popă prea multe are la răvaș.

Ce să mai zicem despre preotul *Ioan Timeu* din Macedonia, care a dat feciorului său numele de Béla?

Să ne ocupăm de isprăvile părintelui *Cimponeriu* din Cebea? Nu o facem, căci și hărtia ar roși de atâta rușine.

Și așa mai departe. Preotul *Iustin Colta* a alergat bolnav la vot — cu guvernul, învățătorul din *Giulvăr Ioan Alexa* votează pe lângă proiectul lui *Berzeviczy*. Oameni slabi fără inimă față de nefericitul popor, care îi susține.

Pe de altă parte însă, trebuie să constatăm, că afară de cei din antistiile comunale și afară de aceea, cari aspirează la vre o slujbuță pe la comună, ori cari și ca oameni privați au ajuns nimica, cei buni toți au fost cu noi și au format o falangă impozantă în jurul avocatului din *Modoș*, dl *Dr. Liviu Ghilăzan*.

Aceștia au fost, cari au salvat reputația națională. Merită să ne ocupăm și de dânșii.

Din *Fény*, comuna ilustrei familii *Mocsonyi* o majoritate covârșitoare de voturi, condusă de *Ioșcă Jebelean*, *Iovan Tibu* și *Ionică Glăvan*, s'a afirmat în mod impozant.

Cei luminați la minte din comuna *Giulvăr*, cu *Petru* și *Ioan Jebelean* în frunte cu noi au fost. Guvernul a căpătat pe cei duși de nas din partea notarului, cum au fost *Stoianestii*.

În *Cebra* sufletul partidului a fost proprietarul cărunt la păr, dar tinar la inimă: *George Pavloviciu*, în jurul căruia s'au grupat cei mai de frunte țărani: *George Hegheș*, *Stefan Crâsta*, *Dimitrie Itoșcoviciu* și alții, a căror nume în lipsă de spațiu nu-l putem publica. Duh a suflat și în cei mai slabi *Petru Olariu*, un țăran de rară inteligență, care cu foaia noastră în mână a convertit pe fieștecăre dintre alegătorii, în care a fost numai câta inimă.

Laudă lor, căci au câștigat și stima străinilor, cari până acum cugetau a conduce întreaga Românie, ca pe o turmă de vite, luându-le prin beuturi spirituoase capacitatea de a cugeta la rolul rușinos de până acum.

Sărbii s'au purtat în genere bine, afară de preoți și învățători. Tot cazul nostru.

Unguri, Nemți au fost mulți cu noi, însă marea majoritate a urmat sfatul lui *Apponyi*, care fiind întrebat în *Timișoara* din partea unei deputațiuni a Nemților, ar fi dat sfatul, că mai bine să spriginească candidatul guvernamental, de cât pe cel naționalist.

Astfel, împărțit fiind între noi, ne-au majorizat voturile guvernului, dar succesul moral este nespuse de mare, de oare-ce s'a făcut începutul și s'a arătat calea adevărată. Afară de aceea am avut ocazie să ne cunoaștem inteligența.

Suntem în firma convingere, că cei trași înaintea areopagului neamului, ne vor da ocazie la proximele alegeri să vestim cu mândrie ținuta lor exemplară și spriginirea programului nostru.

Alegerea dela Cristian.

Despre alegerea din *Cristian* mai primim următoarele:

După o luptă strașnică a reușit în fine *Dr. N. Comșa* ca deputat al cercului *Cristian*. Alegerea a durat până noaptea târziu. Înainte de ameași contracandidatul guvernamental (*Sas*) *Greszkovitz* era în majoritate, fiindcă cetatea lui *Comșa*, *Săliște*, încă nu votase. Pe Români îi cuprinsese deja grije, deși se știa, că alegerea iubitului candidat naționalist este aproape sigură. După ameași însă începând cam pe la ora 4 și 1/2, *Dr. Comșa* ajunse pe adversarul său. D'aci lupta începu și mai strașnică. Alegerea se încheia puțin înainte de orele 10 seara. Atunci voturile stăteau astfel:

Dr. N. Comșa 390
W. Greszkovitz 359.

Bucuria Românilor nu cunoștea margini. *Dr. Comșa* a fost primit cu triumf. Copii dela școale l'au primit cu un cântec ocașional, în care doriau viață lungă iubitului fruntaș. În onoarea nou alesului s'a aranjat și un conduct

cu torțe și un banchet splendid, la care au luat parte toată inteligența din jurul *Săliștei*. S'a ținut și toasturi. Numai noaptea târziu s'au despărțit frunțașii de popor, între strigăte de: „Trăească *Dr. Comșa*, Trăească *România*!”

Alegerea a produs între Româniea din *Sibiu* cea mai mare bucurie. Succesul era aproape asigurat, dar sforțările stăpânirii și mai ales faptul, că *Sași* toți au fost contra Românilor a periclitat mult reușita candidatului nostru. De altfel *Dr. Comșa* e foarte iubit între Români din cercul *Săliște* și alegătorii români au mers cu bucurie la vot pentru distinsul fruntaș. În cercurile române din *Sibiu* alegerea dlui *Comșa* e cași o mângâiere pentru căderea d-lui *Dr. Liviu Leményi*, care a rămas în minoritate numai cu 24 voturi față de ministrul șovinist *Hieronimi Pretutideni*, la *Cristian* ca și la *Sebeșul-săsesc*, *Sași* au votat contra Românilor.

Românul.

De sub poalele munților Apusenți.

— în 1/2 905.

Onorată Redacțiune!

În 26/1 a. e. săvârșindu-se alegerea de deputat dietal în cercul *Ighiului*, o parte din inteligența română s'a purtat foarte scandalos. Pe sub poalele munților *Apusenți* se afla doi bărbați inteligenți, cari sub era pasivității se băteau cu pumnul în piept, declarându-se din mari naționaliști înaintea Românilor; însă prin conferința dela *Sibiu* ținută la 10/1 a. e. decretându-se activitatea, acești doi mari Români văzându-și periclitat câștigul usitat la alte alegeri dietale, au dat-o pe față cu naționalitatea d-lor. Primul mare naționalist este dl *Nicolau Florescu* ca cel mai avut în opidul *Ighiu*, primul proprietar, dela care, poporul din cercul *Ighiului* așteptat-o, să-l vadă în fruntea poporului, apărând cauza națională; însă durere! căci la alegerea de deputat dietal din 26/1 a. e. săvârșită la *Ighiu* s'a ascuns ca o pasere de noapte, spre rușinea dlui și spre blamul bietului popor român.

Al doilea mare naționalist este dl *Antonie Pop* proprietar desfrunțat în *Buserdea Vinosa*, care cu o pornire draconică s'a făcut cel mai cumplit cortez pentru *Verner*, contra candidatului național *Dr. Alexandru Vaida Voevod*, umblând din comună în comună cu fel de fel de promisiuni, însă după cum s'a constatat la alegere ne isbutindu-l scopul mârșav, în comunele din jurul *Ighiului* — afară de neblasnicul popă gr.-cat. *Aurel Jirca* din *Buserdea Venosa*, și-a câștigat disprețul întregului său popor, după cum a meritat — și-a îndreptat pasul pe valea *Ampoiului* către *Zlatna*, unde gășindu-și omul în persoana slăbănogului popă din *Metes* *Ioan Urșă*, și-a împlinit pofta sătâncească, căci popa *Urșă* i-a câștigat de pe valea *Ampoiului* peste 100 voturi române. Căderea dlui *Dr. Alexandru Vaida* se atribuie numai popii *Urșă*, care mai eri alaltăeri era îmbrăcat în cioreci, ear cocoana preoteasă în cătrînță, astăzi însă, pasivitatea i-a îmbrăcat în mătăsuri, cu calească ca niște baroni. Bravo mocane! mulțumește lui *Dr. Rajner*... Popa *Urșă* este foarte bogat — din copil sărac — și nu avea lipsă să se facă *Juda*, însă s'a învățat cu sermana sa turmă cuvântătoare, pe care numai o mulge și tunde, dar de ase îngrijit de pășunea turmei sale, habar nare! Popa *Urșă*! pentru păcatul săvârșit contra națiunii tale, îți poftesc, ca mustrarea conștiinței, să te urmeze până la recele momente, Amin!

Dintre preoți s'au mai făcut coadă de topor votând cu *Verner*, următorii: din grefrăiteru *Jurca* din *Bucerdea*; *Rafiu* din *Ocesda*, *Nistor* din *Intrigalde*; *Dusa* din *Petrogeni*; în vestitul protopop unit din *Zlatna*, *Montanu*, care văzând la ușa de votare pe *Dr. Radeș* iurist a zis: *Kérem szolgabíró ur ezt a esábitót el kell kergetni és bezárni*... Cu acest protopop se poate fâli *Blajul* nostru.

Au lipsit dela alegere preoții următorii: — ca poporul se poată vota cu *Verner* — *Pojar* din *Costariu* cu învățător cu tot; *Serban* din *Galtin*; *Papiu* din *Santimbru*; *Boțan* din *Borbád* cu în-

vățător cu tot; *Cada* din *Paclișa*; *Todorescu* din *Fener*; *Jurca* din *Trimpode* ca mare cortez lui *Verner*; *Popescu* din *Valea dosului* mare cortez. Toți alegătorii acestora au votat cu *Verner*.

Notari de comuni. *Albini* din *Zlatna*; *Radeș* din *Fenes*; *Cismos* din *Metes* — frate de cruce cu negânditul *Urșă* — și *Pop* din *Oiesde* cu su-nariul s'au *Silviu Andrei*, s'au purtat ca niște *Hiene* față cu români.

Preoții și poporul s'au purtat foarte brav din comunele: *Abrud-sat*; *Buciumani*; *Carpeniș*; *Sohodol*; *Musca*; cel gr.-or. din *Zlatna*; cel gr.-or. din *Petrogeni*; din *Vultori*; *Valea Buizului*; *Presaca*; *Galăți*; cel gr.-or. din *Fenes*, *Tențu*; *Chișfalău*; *Șard*; *Ighiu*, *Tibru*, *Crișan*, *Craiva*, *Bucerdea Vinosa* cel gr.-or. și *Telna*.

Că am căzut cu deputatul național la *Ighiu* cu 30 voturi, căderea nu o putem atribui maghiarilor ei numai și numai preoților, cari o parte lipsind dela alegere, a lăsat poporul pradă la străini iar parte votând pentru deputatul străin: în loc de a fi preoți cu crucea în frunte s'au făcut preoți cu coade în spate — coadă de topor; rușinea să-i acopere pe toți cei rătăciți, între cari mai virtos pe căpitanul *Urșă* din *Metes* cu învățătorul său *Borza*, sâmanța de *Jidov*.

După finea votării când s'a publicat rezultatul prin dl adv. *Laurențiu Pop* din *Abrud* fost bărbat de incredere, din mil de piepturi aduna blăstămuri asupra celor rătăciți. Poporul aduna din comunele vecine peste 2000 a părăsit *Ighiu* cu inimile sfașiate de durere și cu ochi scâldați în lacrimi, blăstâmând pe cei rătăciți și strigând Trăiască *Dr. Alexandru Vaida Voevod*.

Poporul și a plinit datorința față cu cei rătăciți cari s'au făcut vânzători de neam, prin spargere de ferestri și altele. Un alegător.

Nici un vot românesc

nu i-s'a dat lui *Hieronimi*

Alegera din Sas-Sebeș.

O luptă înălțătoare a fost cea din *Sas-Sebeș* unde candidase împotriva candidatului național *Dr. Liviu Leményi*, ministrul comerțului *Hieronimi*, cel ce a spart partidul național român. Nici un vot românesc n'a căpătat pe lângă toată corupția și presiunea, dar candidatul nostru a căzut pentru că Români n'aveau majoritatea voturilor. Onoare și laudă astorfel de Români *Pildă* vrednică de urmat îi punem înaintea tuturor cercurilor românești.

Despre decursul alegerilor «Telegraful Român» scrie:

În cercul acesta (*Sebeș*) populațiunea treagă e: Români la 30.000, ear *Sași* și puțin *Unguri*, *Jidovi* etc., toți la oaltă ceva peste 600. Alegătorii însă sunt Români 534 și *Sași* cu ceilalți străini 547. la oaltă 1081.

Dintre alegătorii lipsesc cam în o formă dela unii și dela alții prin morți ori duși în *America*, la oaltă 60.

De ai contrarilor nostri. Induși în listă, li s'au sîu prin *Viena*, *București*, *Bucovina*, *Berlin*, *Graț* și aproape prin toată *Europa* 30 inși. D'aceștia numai 4 inși li-au lipsit.

De ai nostri au lipsit dela vot 27, ear ai contrarilor 23.

Astfel a primit *Dr. Liviu Lemény* 467 voturi și *Hieronimi* 494, adică cu 27 mai multe.

Alegerea a decurs în mod exemplar, ear rar se va mai fi întâmplat undeva în *Europa*. Români s'au purtat așa de brav, în spre laudă și onoare le poate servi, căci nici un vot românesc nu s'a dat lui *Hieronimi*, cel ce spart partidul național.

Deputatul *Szőcs Pál* din *Vințul de jos* alți vr'o cincii, veniți aici a nume la alegere, rămas uimiți de însuflețirea și solidaritatea Românilor.

În piața mică din *Sebeșul săsesc*, unde s'au adunat alegătorii români, erau cel puțin 10.000 bărbați și muieri tineri și bătrâni, așteptând cu ne-

Dr. VICTOR D. GRAUR

medic universal, profesor calificat de școale medii p. studiul higienei.

Institut de dantură medicală și pentru tehnica de dinți.

ARAD, Piața *Andrássy* Nr. 22, etagiul I., vis-à-vis de casa comitatului.

Tractament special al durerilor de dinți și a boalelor de falci. Dantură totală și particulară conform diferitelor proceduri. Plombări cu cement, cu sticlă, email, porcelan, amalgam de aur, și aur chimic conform Operațiunii diferite la așezarea coroanei de dinți. Coroane de porcelan și aur conform indicațiunilor specialiștilor savanți. Dantură fixată și mobilă, după sistem american. Tot felul de execuții de cauciuc. Dinți dantură întreagă fără cerul gurii. Scoateri de dinți fără nici o durere.

răbdare rezultatul, care s'a știut numai la 5 ore p. m.

Din toate piepturile acestor miș se striga de resuna Sebeșul: „Trăiască Dr. Lomény, și jos cu Hieronymi“.

Pusu-și-au Sașii toată puterea. Făcutu-s'au presiuni iertate și neiertate, mai cu seamă asupra crișmarilor, traficantilor și a tuturor amplexaților, dar' cu toate acestea nici un vot nu ni au putut lua.

Cei-ce au avut motive de absență d. e. amplexații, pot fi acușați, dar' cei cari din alte motive au absentat, d. e. înfricați pentru licenții ori pierderea de pensie, etc., își vor primi dela poporațiune răsplată meritată.

Cu noi a votat din cunvingere un Ungur, Vedász Kálmán, pălărier, și I. Korhonyer din Pianul-superior.

Putem spune cu siguranță, că la o altă alegere, peste 5 ani, când noi vom avea cel puțin cu 100 voturi mai mult, contrarii nici nu se vor mai încerca a pune candidat, văzând ea noi acum, fiind în minoritate față de ei, eram aproape să-i învingem. Acum, după alegere, dacă se vor încerca a intimidă pe vre-unul cu licenție etc., atunci privim lucrul de provocare și vom trebui să răspundem la astfel de provocări.

Poporul era era în o așa însuflețire, în cât să fi votat vre-un Român cu Hieronymi ar fi fost imposibil, pe lângă toată jandarmeria, a' l' apăra de judecata poporului.

Dacă ar fi așa toți Românii în toate cercurile, atunci 50 de deputați am trimite în dietă.

Însă credem, că se vor lumina și cei dela Vinț și Ighiu, căci sunt huiduiți, toți, ca și cei din Ocna. a.

Dr. Dr. Alex. Mocsonyi despre „Albumul artistic“.

Ilustrul naționalist și mecenat român, dl. Dr. Alex. Mocsonyi, a ținut să adreseze dlui D. Comșa scrisoarea ce urmează:

Stimate dle profesor!

Numai în acest alt timp să-ți spun, plăcut am fost surprins prin cadoul de Crăciun ce mi-a făcut comitetul Reuniunii agricole române din Sibiu prin trimiterea unui exemplar de onoare al „Albumului artistic“. Sunt încântat de minunățiile sensului estetic și artistic al lucrărilor române. Gust mai fin și mai distins abia se va găsi la vre-un alt popor.

Felicit Reuniunea de această lucrare, ear' pe Dta, dle profesor, de executarea acestei lucrări, care este o adevărată piesă de cabinet și prin care V'ăști câștigat un merit național neperitor.

Ar fi de dorit, ca ornamentica casnică a poporului român să fie cunoscută și străinilor. De aceea Te rog să binevoești a trimite pe speșele mele, dar' în numele Reuniunii, al cărei president bine meritat ești dta, câte un exemplar din „Albumul artistic“ la vreun muzeu din Budapesta, Viena, Berlin, Paris și Roma, ear' mie aci la Birchiș încă 5 exemplare.

Rugându-Te să fi interpretul mulțamitei mele călduroase pentru atențiunea, deosebit de amabilă, cu care a binevoit a mă onora comitetul Reuniunii, sunt al Dtale sincer stimător.

Alex. Mocsonyi.

Accastă scrisoare, așa credem, nu are trebuință de comentariu.

Rămâne să amintim, că dintre prelații noștri au comandat din „Albumul artistic“ anume I. P. S. Lor metropolitul Dr. Mihalyi 3 și metropolitul Metianu 2 exemplare.

De asemenea au comandat câte 2 exemplare și anume: institutele noastre „Victoria“ (Arad și „Cassa de păstrare“ în Săliște, cum și dnii advocați: N. Garoiu, (Zernești) și A. Cosma (Simleu).

„Albumul artistic“, reamintim, se vinde cu 56 coroane și se poate comanda dela comitetul „Reuniunii agricole române“ în Sibiu — Nagyszeben.

Din Bistrița.

Anul-Nou. Servindu-se serviciul divin cu o deosebită ceremonie prin preoții locali, răspunsurile și de astă dată le-a dat corul bisericesc compus din membrii reuniunii române de cântări din loc.

La sfârșitul misei, după o potrivită predică rostită de harnicul nostru protopop Domide, din partea acestuia s'a cetit lista donatorilor bisericești noastre gr. cat. din Bistrița, constatându-se că în decursul anului 1904, au donat, în bani gata:

Mitru și Maria Budușan 140 cor., Ioan și Maria Ghețe 100 cor., Ales. Cilica 56 cor., Ioan și Maria Ceuca 10 coroane. Mai mulți pentru un „Mineiu“ 21 cor. 20 bani. În total 372 coroane 20 bani.

În vestimente și recuise bisericești: Mitru Budușan aurirea unui potir 54 cor.; Ioan Moldovan, Mitru Rus și Ioan Corhondar un prapor negru în preț de 54 cor., Mihai Sângerzan un rînd de haine, în preț de 130 cor., Ioan Moldovan, I. Nicolae și soții un rînd de haine negre de 130 cor., Toader Moldovan (negru) a legat biblia 10 cor. În total 378 cor.

Adecă în decursul anului trecut sf. bisericii i-s'au făcut donațiuni în bani, vestimente și recuise bisericești în suma de 705 cor. 20 bani.

* * *

Tot atunci s'a cetit și „Mișcarea populațiunii“ în 1904 din Bistrița și filiale, constatând: Nașteri: 104; a) bărbați 52; b) femei 52.

În 1903, au fost 81 cazuri de moarte, deci acum cu 15 mai puține.

În 1904 s'au născut 104, au murit 66, creștere 38.

În 1903 au fost 24 cazuri de eununie acuma cu 4 mai puține.

Numărul sufletelor. gr. cat. 2797.

*

Boboteaza. Ca și în alți ani serviciul divin în ziua de Bobotează s'a serbat cu mare solemnitate.

Conform regulamentului de serviciu militar a eșit la sfințirea apei o companie din batalionul Regm. 62 cu muzica dela Regm. 82. În decursul misei și al sfințirii apei s'au dat mai multe salve și muzica a intonat imnul Regal.

Corpul oșteresc dela Regimentul 82 și 63 pe cum și cel dela honvezime a fost bine reprezentat.

*

Petrecere. În ziua de Bobotează la 2 ore p. m. s'a început petrecerea aranjată de comitetul reuniunii de cântări destinate pentru membrii corului bisericesc.

Petrecerea a durat până în ziua următoare, luând parte membrii corului, int ligență, meseriași și popor. Profitul curat a fost de 26 coroane 56 bani.

*

Înmormântare. Vineri în 20 l. c. am petrecut la grupă pe vrednica Salomia Ciuta n. Bohai, mama vrednicului nostru fruntaș Dr. Dem. Ciuta advocat în loc.

Înmormântarea s'a început la casa moartei la o oară după amiază, de unde însoțită de corul bisericesc în frunte cu steagul reuniunii române de cântări, am petrecut-o cu toții până la biserica gr. cat., unde apoi i-s'a făcut prohodul prin următorii preoți: Iiril Deac vicar foraneu în Năsăud, Gerasim Domide protopop, Ioan Dologa preot în B. Tihar, Precup preot în Rebrîșoara și Ciril Negruț capelan-catechet în loc.

Predica ocazională a rostit-o protopopul Domide, descriind viața decedatei și faptele săvârșite în decursul celor 83 de ani, cât a trăit.

După aceea însoțită de cor, de o mulțime de dame și domni și un mare număr de popor, a fost dusă și așezată în cimitierul gr. cat. spre odihnă vecinică.

Doarmă în pace.

— tab. —

Războiul ruso-japonez.

«Lupta dela Heicontai», cum cuprinde sub o singură numire mareșalul Oyama luptele ce s'au dat dela 23—29 Ianuarie n. între Ruși și Japonezii, până acum a fost în defavorul Rușilor. Ocu atribue învingerea Japonezilor faptului, că Rușii au dat un atac parțial și ei Japonezii, deși la început în criză aporoape, nefiind ocupați în nici un alt punct al frontului au putut concentra în locul periclitat trupele necesare.

Știri amănunțite sunt următoarele:

Tokio, 4 Februarie n. Din darea de samă a mareșalului Oyama despre hărțurilele din 25—29, cari el le numește lupta dela Heicontaj, reese, că multe trupe au luat parte și lupta a fost mai aprigă, decum se credea. S'a dat lupta pe timp de viscol puternic, care făcea imposibilă orice perspectivă. Noptile au fost foarte reci. Resultatul luptei câtă-va vreme a fost nesigur. Situația Japonezilor era critică. 30 tunuri rusești primejdie făceau în pozițiuni, ear pe aripa stângă fură așa mari pierderi, că marginea fu silită să se retragă. După luptă înversunată Japonezii sunt siliți să bată în retragere. Trupele rusești ascunse la Sandepu 28 Ian., dimineată încep un foc vioi asupra ariergardei japoneze. Japonezii au atacat pe ruși ocolindu-i și aproape i-au nimicit. Numai 200 Ruși s'au predat. Deoarece Japonezii pretutindeni erau în majoritate ca număr, Oyama hotărî să facă un atac nocturn general. Au atacat de mai multe ori, dar cu pierderi enorme. După atacurile repetate ale Japonezilor Rușii încep retragerea. În 29 Ian. Heicontaj îl ocupaseră Japonezii. Regimentul rusesc 4. aproupe în treg a perit.

Tokio, 4 Februarie. Se telegrafează din cartierul general de război japonez următoarele:

Eri flancul drept rus în trupe mici ne-a atacat pe întreagă linia. Avantposturile noastre însă i-a respins. Azi dela 6 ceasuri artileria rusească aruncă foc spre pozițiile noastre. La Kahan infanteria rusă a încunjurat satele Juuqan, Ucaovo, dar în direcția cer. Trupele de cercetaș au îndreptat foc violent contra lui Rușii inpu. Artileria noastră le-a răspuns. Decuș lupte singuraticice. Așa au încunjurat Rușii o trupă japoneză de un oficer și 28 soldați. Mat toți s'au rănit și apoi predat. Rușii ne-au mutilat pe toți răniții.

London, 4 Februarie. Agenției Reuter i-se vestește din Mucden: Rușii atribue pierderile mari dela Santiapu bateriilor japoneze, care vărsau foc din ascuns. S'a mai dovedit în aceea luptă, că infanteria din șanturi n'are a se ateme de de un atac de cavalerie.

Tokio, 4 Februarie. Situația e neschimbată. Joi artileria rusă a puscat asupra flancului drept japonez.

Petersburg, 4 Februarie. Kuropatkin telegrafează, că trupele-I după crâncenă luptă a ocupat definitiv satul Santangenan.

Petersburg, 4 Februarie. Nemirovici Danckenko, corespondent de pe câmpul de luptă s'a reintors. A zis cătră un jurnalist, că Kuropatkin mai bine moare decât să vie învins acasă. Dar mâinile i-s legate. Nu poate porunci nici comandanților subalterni.

Depunerea lui Grippenberg.

Tarul pe Grippenberg l-a mântuit de funcția de beliduce.

Port-Arthur.

De când l-au ocupat Japonezii, hat, de, să-i pue și alt nume. Și într'adevăr Japonezii de Sâmbătă incoace îi zic *Tairen*.

A treia flotă rusă.

A treia flotă rusă — se zice — va pleca în 14 Februarie. Amiralul Birilev a mers la Libau să mai vază încă odată corăbiile.

NOUȚĂȚI.

ARAD, 6 Februarie n. 1906.

— **«Istoria lui Ștefan-cel-Mare» de N. Iorga înaintea tribunalului din Brașov.** «Gazeta» din Brașov scrie: Procurorul r. din Brașov cu hârtie Nr. 9262/904 a făcut propunere la tribunal, «pentru anihilarea» (megsemmités) cărții «Istoria lui Ștefan-cel-Mare pentru poporul român» de N. Iorga. Tribunalul prin numărul 6977/904 a pus termen pe 3 Februarie n. pentru a se da urmare acestei propuneri, citând la judecată pe următorii domni: I. Ciurcu librar din Brașov, Eliseu Dan, I. Dologa, Pavel Beșa, Victor Varna, Ilarie Bozga, Teofil Vlad, Dr. N. Hângănuț, Leon Buzdug, Dr. Andr. Monda, Iust Sohorca, I. Marcu, David Sânjoan, Avr. Lazar, V. Tohat, I. Barna, Gr. Boneu, Al. Halitá, Gr. Pietosu și I. Gheție. — Tribunalul a fost presidat de dl judec. Dr. Hahn Bela asistat de juzii de Scobeln și Pavelka. Dintre cei citați nu s'a prezentat decât d-nul Ciurcu. — Notarul Bardócz Arpad a celit pasage incriminate pe cari procurorul le-a calificat ca fiind agitatoare a poporului român contra celui maghiar. Tribunalul, la propunerea procurorului Dr. Fr. Knörr, a enunțat confiscarea și anihilarea tuturor exemplarelor, ce s'ar mai găsi puse în vânzare sau găsite ori unde pe teritoriul Ungariei. Contra autorului, fiind supus străin, nu s'a putut deschide urmărire, de aceea în sensul §-lui 62 c. p. s'a ordonat numai confiscarea și anihilarea exemplarelor. Cheltuielile procesului s'au stabilit în suma de 133 cor. 13 bani.

— **Roștirea, înclădirea și înălțarea** a unei case în Brașov și a preotului Simion Bărbulescu, sunt lucrări neadevurate.

— **Non advocat roman** Dl. Iosif C. Bărbulescu, care și-a deschis cancelaria advocațională în Cincul-mare (Nagysink) în piața lângă hotelul Concordia.

— **Strossmayer de 90 ani.** Strossmayer episcopul din Diakovár a implinit Sâmbătă nouăzeci de ani. Din incidentul acesta veneratul prelat a fost felicitat în mod deosebit de călduros de către credincioșii săi.

— **Petrecere în Caransebeș.** Ni-se scrie: Societatea română de lectură din Caransebeș aranjează la 1 Martie st. n. o petrecere dansantă cu cotillon.

— **Soartea lui Gorkij.** „El nu aparține numai Rusiei, ci e al lumii întregi, al literaturii universale“, au strigat din toate părțile autoerației rusești, care l'a osândit și aruncat în închisoare. S'au făcut manifeste, proteste, demonstrații. Și în Rusia opinia publică străină e atotputernică, numai de opinia apusului civilizat se tem „barbarii“ evului nou — așa că s'a crezut imediat vestea, ce ca un cutremur îmbucurelnic străbătuse pe toți, cei-ce se interesau de soartea marului poet. Dar' un corpondent al lui Standard scrie din Petersburg ziarului său, că Gorkij și acum începește în închisoare. I-a spus-o asta Kopniacki, care vizitase pe Gorkij în temniță.

Să zice, că locuiește în o celulă strîmtă și rău încălzită, trebuie să poarte haină de pușcăriaș. Din celulă au luat revisitele de scris. A cerut cărți fiziologice și biologice.

Alții zic, că i-ar fi dat drumul cu condiția, să aștepte deciziunile guvernului în un oraș din provincie, care condiție Gorkij a și primit-o. Din Petersburg aduce știrea agenția telegrafică, că punerea pe picior liber a lui Gorkij e timpurie.

— **Săpături cu rezultate nouă în Pompei.** În Pompei pe Via Stadia au desgropat o casă întregă-întregul și au reconstruit-o, așa că e unul din monumentele arheologice cele mai complete de până-acum. În peristil are două-spre-zece statui de marmoră. Admirabile sunt frescele cari reprezintă scene din istoria eroilor și miturilor, cum Paris își paște turma pe muntele Ida, Aphrodite împreună pe Paris și Elena.

— **Prietinii poporului rus, e numele unei societăți, ce acum s'a constituit în Paris și al cărei scop e informarea fidelă a opiniei publice despre referințele rusești și vrea să arate, că cu simpatie privește lupta lor pentru libertate.** În fruntea societății e Anatole France, vestitul scriitor, senatorul Clemenceau și Adolf Carnot, fratele decedatului președinte.

— **Inmormântarea prof. med. Dr. Felix.** Cetim în „Voința națională“ din 23 Ian.:

Astăzi d. a. s'a făcut înmormântarea rămășițelor regretatului profesor Dr. Iacob Felix.

Cortegiul a plecat dela casa defunctului, strada Penzionatului, la cimitirul catolic.

A asistat un mare număr de profesori universitari, membrii ai Academiei Române, doctori, farmaciști, medici veterinari și amici ai defunctului.

Au rostit discursuri:

Dl prof. Dr. Mădărescu, decanul facultății de medicină din București, din partea corpului profesoral; dl prof. Dr. Istrati din partea Academiei Române; dl prof. Dr. Obreja din partea serviciului sanitar și doi studenți ai facultății de medicină.

La cimitir a vorbit dl Dr. N. Anghelescu, președintele soc. farmaciștilor din România.

S'au depus 27 coroane, între care: din partea Academiei, a facultății de medicină, a direcției serviciului sanitar, a serviciului veterinar, institutului bacteriologic, a soc. de științe, a familiei, a soc. studenților în medicină, a soc. geografice, a soc. farmaciștilor, a călăuzei sanitare (Dr. Ștefanescu), a amicilor defunctului, a funcționarilor direcției sanitare etc.

— **Stössel în Arco.** Aparătorul eroic al Port-Arthurului, generalul Stössel pe la mijlocul lui Martie va sosi în Petersburg, de unde va pleca la Arco. Despre aceasta au și înștiințat deja din Petersburg direcția balneară din Arco.

— **Principatele unite.** Luni se serbează unirea principatelor române. Azi, când după câteva decenii putem privi la acest fapt de mare importanță pentru dezvoltarea elementului românesc ca element politic, așezat paznic al liniștii balcanice, putem conștientiza marea importanță a primejii comune, a căreia înfrângere nu făcuseră atâtea principate, inspirația divină a unor aleși. Cu unirea principatelor au lăsat pe o-țea propășirii, s'au vădit rezultate, ce nici noi, cu atât mai puțin străinii nu puteau ispiti cu mintea.

— **Milionarii din New-York.** Orașul New-York numără — cine și-a închipuit așa ceva — numai 8 milionari. Așa spune cel puțin statistica financiară a percepătorilor orașului, și încă cu câte milioane! Carnegie posedă numai 5 milioane, John D. Rockefeller posedă 2 milioane și jum. Pierpont Morgan numai cu 400.000 dolari. Cauza e că milionarii trebuie să declare ei singuri câtă avere au și declarațiunile ce fac percepătorilor nu se contestă de nimeni, ei sunt crezuți pe cuvânt.

Milionarul Rodmann Wanamaker a asigurat pentru 3.200.000 dolari. Tatăl său John numai pentru un milion și jumătate. Apoi sunt asigurați cu câte un milion d-ra Helen Gould, d-na Seland Stanford, Thomas W. Lawson, John M. Mack, H. N. Kohlsaat, C. I. Devlin, H. M. Atkinson, W. K. Bixbey E. T. Howard.

— **Poliandria în Tibet.** Poliandria este un obicei de mult stabilit în Tibet, și ușor de explicat, de oare-ce țara e atât de saracă în cât nici nu poate hrăni o populație mai numeroasă și nici nu există câte o femeie pentru fiecare bărbat. Natura a impus într-o câțiva aci omului poliandria și a regulat împărțirea sexurilor pentru-ca populația să nu devină mai numeroasă decât sărăcia țării poate hrăni.

Se susține că femeia din Tibet când se mărită cu mai mulți bărbați, e obligată a-i lua din aceeași familie. E o eroare. Soții sunt adesea frați sau veri între ei dar nu trebuie să fie înrudiți. Curios e că poliandria nu e selude poli-gamia. Un bărbat care are aceeași femeie cu alți bărbați, se poate însura și cu o altă femeie și deci să între încă într'un grup de bărbați sau chiar în încă alte dame, trei sau mai multe grupuri.

Se înțelege că de aci se naște o mare încercătură în ce privește drepturile de paternitate și de succesiune cari sunt regulate de un codi ce de legi vechi de mai bine de o mie de ani. Față de aceasta legile noastre sunt de o simplitate copilărească.

— **O operație chirurgicală interesantă.** Se anunță din Haga, că acolo s'a făcut o rară operație chirurgicală într'un institut oftalmologic.

Lucrătorul C. Moog a suferit un accident încă în 1897 prin intrarea unui corp străin în ochiul său drept. În cercetarea medică însă, nu s'a găsit nici un corp străin în ochi. Rana s'a lămăduit, dar puterea de a vedea a ochiului slăbi neconținut.

Cu toate acestea Moog fu recrutat și la exercițiile sale de tir el se servi cu ochiul stîng. Acum după șapte ani omul a chiorit aproape cu desăvârșire de ochiul rănit și a cerut o rentă de invalid. Medicul care l'a examinat de astă-dată, a constatat existența unui corp în ochi și a trimis pe Moog la clinica oftalmică din Haga. Aci medicul au reușit a scoate din interiorul ochiului o așchie de fier de fier de patru milimetri lungime și de un centimetru grosime prin ajutorul unui electro magnet uriaș. Ochiul va rămâne, dar puterea de a vedea a dispărut.

ECONOMIE.

Arad, 4 Februarie st. n.

Cum putem face bani din miere.

Economii nostri cari se îndeletnicesc cu stupăritul, să plângă cu toții că numai anevoie pot vinde mierea. Dl ministru a pus acum la dispoziția unei comisii de 5000 cor. cu scopul ca aceasta să dea anticipație la toți cei ce vreau să vândă miere. Toți aceștia să se adreseze la: „Mézértérkesítő bizottság“ Budapest, (Köztelek. Üllői-ut.)

Școalele de grădinarit.

Din Baja, Lőcse, Nagybecskó și Torda, cu începere din anul acesta vor avea cursuri de doi ani; își vor menține însă și pe viitor direcția practică, dând elevilor instrucție practică cu privire la școala de pomi, pomărit, grădinarit, pentru bucatărie și grădinarit de lux (florărie) și vierit.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI.

P. S. Să poate procura dela autorul care locuiește în Dorogheasa.

A. T. R. Kócsa. Am primit 5 cor. Abonamentul e plătit până la 1 Martie 1906.

— Atragem atenția on. public asupra anunțului lui Igaz Sándor.

— Atragem atențiunea asupra anunțului a lui Allman Ede.

Redactor responsabil: Sever Boen.

Editor-proprietar: George Nichiu.

INSERTIUNI ȘI RECLAME.

Prea stimat Public!

Îmi permit a Va atrage bin-voitoarea atenție asupra

localului meu de delicatesses

ce se va deschide la 10 Ianuar, unde-mi voi valida bogata experiență câștigată ca șef de culină în Budapesta, Viena, Bugrad etc.

Locul meu, va fi provizut cu delicatessuri indigene și din străinătate precum și cu mâncări reci proprii, de toate soiurile.

În ast apartament al localului este rubina caldă, de unde la comandă transport-z cele mai fine mâncări și la locuință.

Tot felul de De-janeari, D-neuri, Jour, Soirée, Bonfiet și alte comensade esent prompt și cu eleganță.

Deiszler József

Comersant de delicatessuri, el vul bucatarului de odinioară alui Pohl Károly.

Arad, Piața Libertății Nr. 20.

(Palatul Nádasdy)

„STEAUA”, institut de credit și economii, societate pe acții în Román-Petre.

C O N V O C A R E.

Domnii acționari ai institutului de economii și credit societate pe acții „Steaua”, sunt invitați la a

VII-a adunare generală ordinară

care se va ține în Román-Petre (Torontal-Petrovoselo) la 9 Martie 1905 st. n. după amiazi la oarele 3, în localul institutului.

Obiectele de pertractare sunt:

1. Raportul direcțiunii despre anul de gestiune 1904.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Revidarea conturilor «Bilanț de încheere» și «Perdere & Profit».
4. Stabilirea dividendei, împărțirea profitului curat și darea absolutului.
5. Alegerea unui nou membru în direcțiune.
6. Alegerea unui membru în comitetul de revisiune.
7. Sistemizarea salariului directorului executiv.
8. Eventuale propuneri.

Domnii acționari, cari doresc a participa la adunare sunt rugați, a-și depune acțiunile lor la cassa institutului.

Direcțiunea.

ACTIVA.		Contul Bilanțului.		PASSIVA.	
		Cor.	b.		
Cassa		4162	05	Capital	32000
Escompt		20246	41	Fond de rezervă	24049
Stoca		2072	—	Fond special de rezervă	1000
Efecte publ.		972	—	Fond de pensiuțe	600
Acții		2270	—	Depuneri	148703
Mobilier	382.38			Reescompt	27360
20% amort.	76.48	305	90	Dividende	98
Interese reescompt. ant.		183	50	Interese transitorii	3433
				Profit transpus	150.42
				Profit net	11445.37
		24884	06		11595
					79
					24884
					06

SPESE.		Contul profitului și perderilor.		VENITE	
		Cor.	b.		
Interese de reescompt		2188	10	Interes escompt.	22707
Interese de depuneri		6776	37	Interese hipotecare	2745
Salare		2064	—	Venit după efecte	196
Spese		1234	93	Profit transpus	150
Dare		1142	44		42
Dare după interese de depuneri		474	35		
Chirie		200	—		
Competințe		39	20		
Comp. după salare		9	36		
20% amortisare din mobilier		76	48		
Profit transpus	150.42				
Profit net	11445.37	11595	79		
		25801	02		
					25801
					02

Román-Petre, la 31 Decembre 1904.

Ioanichie Neagoe m. p.,
director executiv.

Nicolae Olariu m. p.,
contabil.

Membrii direcțiunii:

T. Jircu m. p.

D. Popovici m. p.

A. Topal m. p.

A. Crăciun m. p.

Subsemnații membrii în comitetul de supraveghere examinând conturile «Bilanț de încheere» și «Perdere et Profit» și confruntându-le cu registrele principale și auxiliare, le-am aflat în consonanță numerică cu acestea și conform legilor și statutelor, dect propunem să se aproabe.

Román-Petre, 29 Ianuarie 1905.

Dr. A. Bireescu m. p.

P. Crăciun m. p.

P. Staica m. p.

P. Jincu m. p.